

Βρυξέλλες, 4 Μαΐου 2026
(OR. en)

8823/26

ENER 212
FISC 157
ECOFIN 560
COMPET 515
ENV 442
IND 300

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	30 Απριλίου 2026
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	C(2026) 2851 final
Θέμα:	ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 30.4.2026 σχετικά με τη διαχείριση κινδύνου από τους προμηθευτές

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - C(2026) 2851 final.

σνημμ.: C(2026) 2851 final

Βρυξέλλες, 30.4.2026
C(2026) 2851 final

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30.4.2026

σχετικά με τη διαχείριση κινδύνου από τους προμηθευτές

{SWD(2026) 126 final}

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30.4.2026

σχετικά με τη διαχείριση κινδύνου από τους προμηθευτές

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 292,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Κατά τη διάρκεια της κρίσης των τιμών της ενέργειας την περίοδο 2021-2022, η σημαντική αστάθεια στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας οδήγησε σε πτωχεύσεις προμηθευτών, με σημαντικές επιπτώσεις για τους καταναλωτές. Όταν οι προμηθευτές δεν αντισταθμίζουν επαρκώς τα χαρτοφυλάκια ηλεκτρικής ενέργειάς τους, οι διακυμάνσεις των τιμών χονδρικής μπορούν να τους εκθέσουν σε χρηματοοικονομική δυσχέρεια, με πιθανό αποτέλεσμα την πτώχευση και τη μετακύλιση κινδύνων και κόστους στους καταναλωτές και σε άλλους συμμετέχοντες στην αγορά. Για την προστασία των καταναλωτών από τέτοιες συνέπειες, είναι σημαντικό οι προμηθευτές που προσφέρουν συμβάσεις σταθερής τιμής να διαθέτουν κατάλληλες στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου ανάλογες προς την πρόσβασή τους σε παραγωγή, την κεφαλαιοποίηση, την έκθεση στην αστάθεια της αγοράς χονδρικής, το μέγεθος και τη θέση τους στην αγορά.
- (2) Η έννοια της «αντιστάθμισης κινδύνου» αναφέρεται σε στρατηγική προμήθειας ή χρηματοοικονομική στρατηγική που έχει σχεδιαστεί για τον μετριασμό του κινδύνου δυσμενών διακυμάνσεων των τιμών στις αγορές ενέργειας. Μέσω της αποτελεσματικής αντιστάθμισης κινδύνου, οι προμηθευτές μπορούν να σταθεροποιήσουν το κόστος προμήθειας, να προστατευθούν από την αστάθεια της αγοράς χονδρικής και να προσφέρουν στους καταναλωτές σταθερές και προβλέψιμες τιμές λιανικής. Για τους προμηθευτές με σημαντικά χαρτοφυλάκια συμβάσεων σταθερής τιμής, είναι σημαντικό να υπάρχει αντιστάθμιση έναντι των μεταβολών των τιμών καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης, λαμβανομένων παράλληλα υπόψη των διακυμάνσεων των προτύπων κατανάλωσης.
- (3) Μολονότι η αντιστάθμιση κινδύνου μπορεί να συνεπάγεται αύξηση του κόστους, η ασφάλεια που παρέχει είναι σημαντικά πιο πολύτιμη, καθώς οι αστοχίες εντός του τομέα μπορούν να αυξήσουν το κόστος για τους καταναλωτές, θέτοντας σε κίνδυνο τις προκαταβολικές πληρωμές των καταναλωτών και οδηγώντας ενδεχομένως σε πιο δαπανηρές εναλλακτικές λύσεις. Ως εκ τούτου, οι προμηθευτές θα πρέπει να αποδεικνύουν ότι οι στρατηγικές τους ευθυγραμμίζονται με τα επιχειρηματικά τους μοντέλα και δεν ενέχουν αδικαιολόγητους κινδύνους για τους καταναλωτές, ιδίως μέσω ανεπαρκών πρακτικών αντιστάθμισης κινδύνου. Ο ανταγωνισμός στην αγορά αναμένεται να παράσχει κίνητρα για τη βελτιστοποίηση του κόστους, μειώνοντάς το για τους καταναλωτές. Ως εκ τούτου, η διατήρηση ισχυρού ανταγωνισμού μεταξύ των προμηθευτών λιανικής είναι ζωτικής σημασίας για τον μετριασμό των πιθανών αυξήσεων του κόστους των προμηθευτών.

- (4) Μολονότι η βασική ευθύνη εναπόκειται στον προμηθευτή να καταρτίσει και να αποδείξει την καταλληλότητα της στρατηγικής αντιστάθμισης κινδύνου που εφαρμόζει, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν την αρμοδιότητα και την υποχρέωση να επιβάλουν την ευθύνη αυτή στους προμηθευτές σύμφωνα με το άρθρο 18α της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944¹, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2024/1711².
- (5) Αποτελεσματικό μέτρο για την ενίσχυση της ανθεκτικότητας και της διαχείρισης ρευστότητας των προμηθευτών ενέργειας είναι οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων, οι οποίες στο πλαίσιο αυτό αποτελούν προσομοίωση που αξιολογεί τον αντίκτυπο προκαθορισμένων παραγόντων κινδύνου. Η διενέργεια προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων μπορεί να συμβάλει στην εκτίμηση της οικονομικής ανθεκτικότητας ενός προμηθευτή. Εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των εθνικών ρυθμιστικών αρχών να καθορίζουν αν θα περιλαμβάνονται τέτοιες προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και ποια θα είναι η διάρθρωσή τους.
- (6) Οι χρηματοοικονομικοί κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν οι προμηθευτές ενέργειας μπορούν να συνδέονται στενά με την πολύπλοκη δυναμική μεταξύ των φυσικών και των χρηματοπιστωτικών αγορών, ιδίως των αγορών παραγώγων. Η ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών ενέργειας, των αρχών προληπτικής εποπτείας και των αρχών των χρηματοπιστωτικών αγορών μπορεί να συμβάλει στον εντοπισμό διατομεακών τρωτών σημείων, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις περιθωρίου ασφαλείας, τις απαιτήσεις παροχής εξασφαλίσεων και τις απαιτήσεις ρευστότητας στις συναλλαγές ενεργειακών παραγώγων.
- (7) Εξακολουθεί να είναι δύσκολο για τις ενεργειακές κοινότητες να χρησιμοποιούν προϊόντα αντιστάθμισης κινδύνου σε κεντρικές αγορές. Η κατάσταση αυτή ενισχύει την έκθεσή τους στις διακυμάνσεις της αγοράς και επιδεινώνεται από τις συζητήσεις που διεξάγονται σε εθνικό επίπεδο σχετικά με την επιβολή απαιτήσεων αντιστάθμισης κινδύνου στους προμηθευτές, γεγονός που θα μπορούσε να εντείνει τους κινδύνους της αγοράς για τους κοινοτικούς προμηθευτές χωρίς να αναγνωρίζονται οι ειδικές περιστάσεις τους.
- (8) Μολονότι τα κράτη μέλη διαθέτουν κάποια διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 18α της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944, η παρούσα σύσταση θα πρέπει να παρέχει καθοδήγηση σχετικά με την επιβολή της διαχείρισης κινδύνου από τους προμηθευτές για την προστασία των καταναλωτών από τους κινδύνους των προμηθευτών και τις διαταραχές των τιμών της ενέργειας,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΗ:

Συνιστάται στα κράτη μέλη να λάβουν τα ακόλουθα μέτρα:

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2019/944 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ (ΕΕ L 158 της 14.6.2019, σ. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

² Οδηγία (ΕΕ) 2024/1711 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2024, για την τροποποίηση των οδηγιών (ΕΕ) 2018/2001 και (ΕΕ) 2019/944 όσον αφορά τη βελτίωση του σχεδιασμού της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας της Ένωσης (ΕΕ L, 2024/1711, 26.6.2024, <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj>).

1. Κατά τη μεταφορά του άρθρου 18α παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944 στο εθνικό δίκαιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίζουν ανεξάρτητη εθνική ρυθμιστική αρχή για την άσκηση του καθήκοντος επιβολής. **Συνιστάται στα κράτη μέλη να αναθέσουν το καθήκον επιβολής στη ρυθμιστική αρχή ή σε άλλη παρόμοια ανεξάρτητη αρχή με ισχυρή εντολή προστασίας των καταναλωτών** για την επιβολή μέτρων προληπτικής εποπτείας στους προμηθευτές, διασφαλίζοντας την αποτελεσματική εποπτεία και προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών.
2. **Να αναθέτουν στην εντεταλμένη αρχή τη λεπτομερή εφαρμογή και επιβολή της υποχρέωσης των προμηθευτών να διαθέτουν και να εφαρμόζουν κατάλληλες στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου, καθώς και της υποχρέωσης να λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για τον περιορισμό του κινδύνου ανεπάρκειας εφοδιασμού.** Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν γενικά κριτήρια για τον σκοπό αυτόν, υπό την προϋπόθεση ότι τηρείται η ανεξαρτησία των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, όπως ορίζεται στην οδηγία (ΕΕ) 2019/944.
3. **Να λαμβάνουν υπόψη ότι οι κατάλληλες στρατηγικές αντιστάθμισης μπορούν καταρχήν να διασφαλιστούν μέσω γενικών κανόνων εποπτείας, χωρίς να απαιτείται λεπτομερής εξέταση των θέσεων ή των στρατηγικών κάθε προμηθευτή. Για την περαιτέρω αξιολόγηση των στρατηγικών αυτών αντιστάθμισης κινδύνου συνιστάται η χρήση εργαλείων, όπως οι προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και οι απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων από τους προμηθευτές.** Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν γενικούς κανόνες για τους προμηθευτές κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η εποπτεία χωρίς να θίγεται η εμπορική τους ελευθερία.
4. **Να δίνουν τη δυνατότητα στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να καθορίζουν κατάλληλο πλαίσιο επιβολής, συμπεριλαμβανομένων τακτικών κύκλων υποβολής εκθέσεων και προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων, ανάλογο προς το μέγεθος της αγοράς, το είδος του προμηθευτή και την έκθεση σε κίνδυνο.**
5. **Να θεσπίζουν υποχρέωση για τους προμηθευτές να εφαρμόζουν κατάλληλες στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου και να λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για την ελαχιστοποίηση του κινδύνου πτώχευσης και τον περιορισμό των δευτερογενών επιπτώσεων στο χρηματοπιστωτικό σύστημα.** Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τη θέσπιση προληπτικών κριτηρίων αδειοδότησης, κατώτατων ορίων χρηματοπιστωτικής φερεγγυότητας ή μέτρων ρευστότητας, τα οποία θα παρέχουν τη δυνατότητα στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να αξιολογούν τις στρατηγικές αγοράς και διαχείρισης κινδύνων των προμηθευτών.
6. **Να ενθαρρύνουν τους προμηθευτές να κάνουν χρήση των διαφόρων διαθέσιμων μέσων αντιστάθμισης κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιακών συμβάσεων, των συμβολαίων μελλοντικής εκπλήρωσης και των συμβάσεων αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (στο εξής: ΣΑΗΕ).**
7. **Να διευκολύνουν τη συμμετοχή των ενεργειακών κοινοτήτων και των μικρότερων παραγόντων της αγοράς με την απλούστευση της πρόσβασης σε προϊόντα αντιστάθμισης κινδύνου, την προώθηση μηχανισμών συγκέντρωσης, εμπορίας μεταξύ ομοτίμων και συνεργατικών ΣΑΗΕ, σύμφωνα με τους κανόνες ανταγωνισμού της Ένωσης και με τη σύσταση C(2026)2850 της Επιτροπής σχετικά**

με τη στήριξη της ανάπτυξης ενεργειακών κοινοτήτων και τη μεγιστοποίηση του δυναμικού της αυτοκατανάλωσης³.

Κατευθυντήριες αρχές για την επιβολή

8. **Να διασφαλίζουν ότι οι στρατηγικές αντιστάθμισης κινδύνου που αναπτύσσονται και εφαρμόζονται από τους προμηθευτές λαμβάνουν υπόψη την πρόσβαση των προμηθευτών στις δικές τους ικανότητες παραγωγής και την κεφαλαιοποίησή τους, μαζί με την έκθεσή τους στις διακυμάνσεις των τιμών της αγοράς χονδρικής, το μέγεθος του προμηθευτή, καθώς και τη δομή της αγοράς και τη διαθεσιμότητα ρευστότητας.**
9. **Να αναγνωρίζουν ότι οι κατάλληλες στρατηγικές αντιστάθμισης ποικίλλουν ανάλογα με το είδος του προμηθευτή και το εθνικό πλαίσιο.** Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι προμηθευτές αποδεικνύουν την επάρκεια της προσέγγισής τους σε σχέση με το επιχειρηματικό τους μοντέλο και ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές επιδεικνύουν ευελιξία κατά την επιβολή.
10. **Να ενθαρρύνουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να προωθούν την υιοθέτηση αποτελεσματικών στρατηγικών διαχείρισης κινδύνου μεταξύ των προμηθευτών, ώστε να μετριάζονται οι επιπτώσεις της αστάθειας των τιμών στον προμηθευτή και στο σύστημα στο σύνολό του, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι ενδέχεται να μην είναι πάντοτε αναγκαία η πλήρης αντιστάθμιση του κινδύνου.** Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές επιτρέπουν τη μερική αντιστάθμιση, εάν οι προμηθευτές μπορούν να αποδείξουν ισοδύναμη ανθεκτικότητα μέσω περιουσιακών στοιχείων παραγωγής, αποθεμάτων ρευστότητας ή άλλων διασφαλίσεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι μεγαλύτεροι προμηθευτές με σημαντικά χαρτοφυλάκια σταθερής τιμής διατηρούν αναλογική κάλυψη αντιστάθμισης κινδύνου, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι συστημικοί κίνδυνοι.
11. **Να εφοδιάζουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές με τις αναγκαίες αρμοδιότητες για τον προσδιορισμό, την παρακολούθηση και την επιβολή υποχρεώσεων αντιστάθμισης κινδύνου, διατηρώντας παράλληλα την ευελιξία των προμηθευτών ως προς τον σχεδιασμό προσεγγίσεων διαχείρισης κινδύνου που μειώνουν αποτελεσματικά την έκθεση στη μεταβλητότητα.**
12. **Να ενθαρρύνουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές και τους προμηθευτές να εφαρμόζουν, όπου είναι εφικτό, τακτικές ή ad hoc προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων που προσομοιώνουν αντίξοες συνθήκες της αγοράς, ώστε να αξιολογείται η ρευστότητα, η φερεγγυότητα και η έκθεση των προμηθευτών στον κίνδυνο.** Η διάρκεια και το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω προσομοιώσεων θα πρέπει να καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο, για παράδειγμα σε ορίζοντα έξι ή δώδεκα μηνών.
13. **Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίζουν συστήματα για τη λήψη αναλογικών προληπτικών μέτρων με σκοπό την προετοιμασία για την ομαλή έξοδο από την αγορά, σύμφωνα με τη διάταξη για τον ύστατο προμηθευτή που ορίζεται στο**

³ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ σχετικά με τη στήριξη της ανάπτυξης ενεργειακών κοινοτήτων και τη μεγιστοποίηση του δυναμικού της αυτοκατανάλωσης – C(2026)2850.

άρθρο 27α της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944⁴. Σε περιπτώσεις δυσχέρειας ή αθέτησης εκ μέρους προμηθευτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν σαφή και διαφανή διαδικασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των (ύστατων) προμηθευτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές ενημερώνονται αμέσως, με απλή διατύπωση, σχετικά με τη συνέχεια του εφοδιασμού, την ενεργοποίηση του συστήματος ύστατου προμηθευτή και τυχόν αλλαγές στους συμβατικούς όρους.

Διασφάλιση αποτελεσματικής και απλής υποβολής εκθέσεων

14. **Να ενθαρρύνουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να θεσπίζουν αναλογικές και φιλικές προς τον χρήστη υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τους προμηθευτές, αξιοποιώντας, όπου είναι δυνατόν, τα υφιστάμενα πλαίσια αδειοδότησης.** Θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ψηφιακά εργαλεία υποβολής εκθέσεων για τη διασφάλιση της αποδοτικότητας και της διαφάνειας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να ευθυγραμμίζουν τυχόν υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων με τις υποχρεώσεις υποβολής δεδομένων δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1227/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵, ιδίως του άρθρου 8 του εν λόγω κανονισμού.
15. **Να διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εγκρίνουν στρατηγικές επανεξέτασης προσαρμοσμένες στις εθνικές αγορές,** είτε μέσω ολοκληρωμένων αξιολογήσεων είτε μέσω ομαδικών επανεξετάσεων είτε μέσω παρακολούθησης βάσει κινδύνου, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του προμηθευτή, την πολυπλοκότητα του χαρτοφυλακίου και την πρόσβασή του σε παραγωγή ή ρευστότητα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να θεσπίζουν κύκλους υποβολής εκθέσεων για την ενίσχυση της προβλεψιμότητας για τον τομέα, λαμβάνοντας υπόψη τα διαστήματα που ευθυγραμμίζονται καλύτερα με τις κανονιστικές ανάγκες και τις δραστηριότητες του κλάδου.
16. **Να διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές αντιμετωπίζουν όλους τους προμηθευτές δίκαια και ισότιμα στις στρατηγικές επιβολής τους.** Οι στρατηγικές επανεξέτασης, ιδίως οι προσεγγίσεις βάσει κινδύνου, θα πρέπει να καθοδηγούνται από σαφή, προκαθορισμένα κριτήρια για τη διασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της συνέπειας, και θα πρέπει να διασφαλίζουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού, εφαρμόζοντας παράλληλα απαιτήσεις ανάλογες προς το μέγεθος και το προφίλ κινδύνου του προμηθευτή.

⁴ άρθρο 27α της οδηγίας (ΕΕ) 2019/944 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ (ΕΕ L 158 της 14.6.2019, σ. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1227/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για την ακεραιότητα και τη διαφάνεια στη χονδρική αγορά ενέργειας (ΕΕ L 326 της 8.12.2011, σ. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1227/oj>).

17. **Να ενθαρρύνουν τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να επανεξετάζουν και να επικαιροποιούν συχνά τα πλαίσια υποβολής εκθέσεων και εποπτείας** ως απάντηση στις εξελίξεις της αγοράς. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν τη συνεργασία με τις εθνικές κεντρικές τράπεζες, τις ρυθμιστικές αρχές του χρηματοπιστωτικού τομέα και τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη, ώστε να ενισχυθεί η συνοχή και να διασφαλιστεί ότι η προληπτική εποπτεία παραμένει ισχυρή και αξιόπιστη. Ενθαρρύνεται η ανταλλαγή ορθών πρακτικών μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών της ΕΕ.

Βρυξέλλες, 30.4.2026

*Για την Επιτροπή
Dan Jørgensen
Μέλος της Επιτροπής*

